

Johann Cothmann

**Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Cothman, S.S. Theologiae Doctor & Professor. Ad Deductionem Funebrem Quam Virgini ... Mariae Geißmers/
moestissimi parant parentes, Omnes omnium ordinum Cives Academicos ...
invitat**

Rostochi[i]: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777448653>

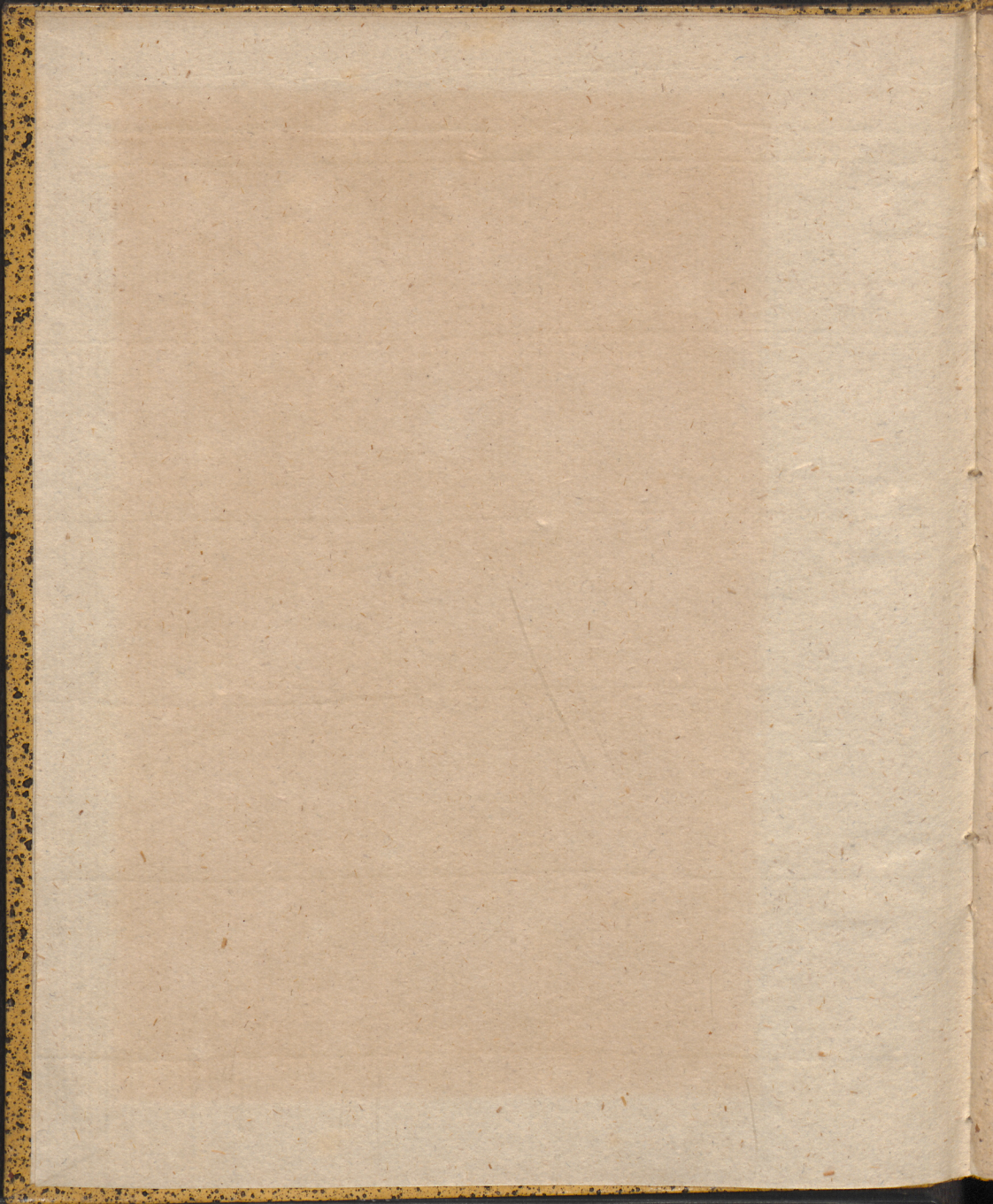
Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in M. Geissmer.

Rostock. 1639.

48.

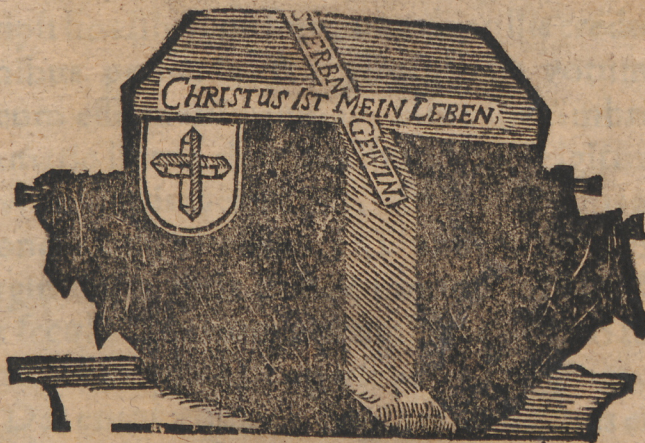

139.
RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN,
S. S. Theologiæ Doctor &
Professor.

Ad
DEDUCTIONEM FUNEBREM
Quam

VIRGINI PUDICISSIMÆ
MARIAE Geißmers/
mœstissimi parant parentes,

Omnes omnium ordinum Cives Academicos, in
templum cathedrale Jacobæum, ad horam pri-
mam, quo par est studio invitant.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1639.

130.

RECTOR

Universitäts-Rector

JOHANNES COTHMAN

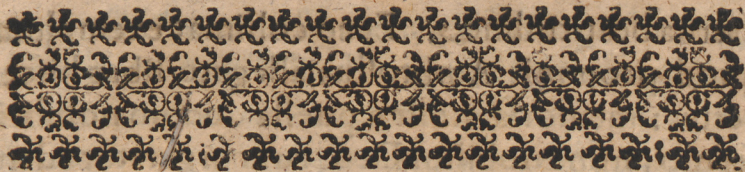
Pöfala

MARIE SCHMIDT

Other faint text, possibly a title or description, including the word 'MAGISTER'.

Faint text at the bottom of the page, possibly a date or location.

RECTOR

Universitatis Rostochiensis,

JOHANNES COTHMAN,

S.S. Theologiæ Doctor

& Professor.

Rrorum quos magno numero foyit antehac, & etiamnum papatus ultimus non est, virginitatis immodica deprædicatio, quæ in immensum ita crevit, ut integri hac de re conscripti sint libri, eo fine, ut nonnullis credulis virginibus persuadeant, virginitatis votum apud Deum esse meritorium. Hinc illa Ambrosij exclamatio libro 1. de virginibus: Videte igitur quanta virginitatis merita sint. Et Bernhardus ait, sermone 21. de virginitate: Duplicatum est bonum virginitatis, quia in hoc mundo sollicitudine caret seculi, & in futuro præmium castitatis recipiet. Sine dubio quæ castæ perseverant virgines, angelis Dei erunt æquales, virgines foeliciores erunt in

X 2

aterna

æterna beatitudine. Et eo collimat exemplum,
quod proponit Ambrosius allegato libro hisce
verbis: memoriæ nostræ puella dudum nobilis in
seculo, nunc nobilior Deo, cum urgeretur ad nu-
ptias à parentibus & propinquis, ad Sacrosan-
ctum altare confugit. Quò enim melius vir-
go recurreret, quàm ubi sacrificium virginitatis
offertur? Ne is quidem finis audaciæ, stabat ad
aram Dei pudoris hostia victima castitatis, nunc
capiti dexteram sacerdotis imponens, precem po-
scens, nunc justæ impatiens moræ, ac summum al-
tari subjecta verticem. Num melius, inquit, quàm
altare velabit, quod sanctificat ipsa velamina,
frontem? plus talis decet flammeus, in quo ca-
put omnium Christus quotidie consecratur. Quid
agitis vos propinqui? quid exquirendis adhuc nu-
ptijs sollicitatis animum? jam dudum provisus ha-
beo. Sponsum offertis? meliorem reperi. Quas-
libet exaggerate divitias, jactate nobilitatem, po-
tentiam prædicate: habeo eum, cui nemo se com-
paret, divitem mundo, potentem imperio, nobilē
coelo. Hactenus Ambrosius. Quod si quis opine-
tur olim quidem hanc fuisse papatus sententiam,
nunc verò aliam, Audiatur cardinalis Bellar-
minum, virginitatem hostiam Dei nominantem,
qua Deus colatur. Nos licet virginitatem in sub-
jecto idoneo, donum continentia habente, pro-
pter

pter præsentem necessitatem, non improbemus, ut hinc cum Apostolo dicamus; ceterum qui stat firmus in corde, non habens necessitatem, sed potestatem habet propriæ voluntatis, & hoc decrevit in corde suo, ut seruet suam virginem benefacit. Et ejusdem quoq; defuncta nostra virgo **MARIA Geismers** fuit sententiæ. Quæ cum illis exornata fuisset virtutibus, quæ facile Sponsum in sui amorem allexissent, noluit tamen temporum horum consideratione conjugij onera experiri, sed potius domi aliquandiu manere, & parentibus solatio esse voluit. Et eventus multarum rerum Magistra satis comprobavit, quæ Dei circa defunctam nostram virginem fuerit voluntas. Ut autem more consueto à nativitate exordium historiæ defunctæ nostræ faciamus res ipsa postulat. Nata ergò illa est Anno 1618. 25. Decembr. ex pijs honestis & præcipuis parentibus, patrem habuit virum honestissimum, civem primarium **Dn. HEINRICUM Geisner** / ædis Jacobæ præfectum vigilantissimum, Negotiatorem industrium, ac ordini nostro si quisquam alius addictissimum. Matrem verò **MARIAM Gerdes** matronam primariam, virtutibus foeminam decentibus conspicuam. Avus paternus fuit **MICHAEL Geisnar** Senior, civis dum vivebat literatus, ac Senator prudentissimus, Avus paternus **JOACHIM Gerdes** / civis primarius

Loup

X 3

rius

rius ac literarum imprimis gnarus. Avia paterna
fuit matrona primaria **ELSA Grefen** / quæ genus
paternum ex Frieslandi; maternum verò Makio-
rum vetustis familijs, indicante id Chronologia
Linnenbergij, duxit. Hisce præcipuis & laudatis
majoribus orta defuncta nostra virgo, per lava-
crum regenerationis & renovationis Christo in-
serta, & postmodum laudabiliter educata, virtuti-
bus virginem pudicam exornantibus imbuta fuit.
Parentibus quarti memor præcepti, morigeram se
præbuit. Unde licet ista præcepto huic addita pro-
missione: ut sis longævus super terram, in hac vi-
ta defuncta nostra, si literam consideremus, non
fruatur; Certissimum tamen est (Deus enim men-
tiri nescius) quod eandem in altera, quam beatâ ex
hac vitâ emigratione ingressa est, abunde satis ex-
periat. Ut enim nunc sunt tempora, diu vive-
re non est alicui beatitudini annumerandum, cum
jam verum sit: diu vivere, est diu torqueri. Hæc
enim vita, non jam vita, sed potius calamitas est.
Quia ergò timoris divini Studiosissima fuit, vo-
luit Deus pietatem illam, facta ex hac miseriarum
valle, in alteram calamitatis nesciam translatione
remunerare. Quam felicitatem vos moestissimi
parentes dilectissimæ vestræ filix minime invide-
bitis. Causarum enim cur illam diutius supersti-
tem esse voluistis, hæc sine dubio primaria est,
quod

quod illa jam matura viro, & plenis nubilis annis fuerit, proinde optavistis vobis generum, qui non solum dilectissimæ vestræ, jam præter omnem exspectationem denatæ filix, suavissimus maritus, sed & vobis dilectus gener & filius fuisset, cujus ope & consilio, quod reliquum est vitæ, in vera pietate transigere potuissetis: Sed videtis Deo aliter placuisse, dum dilectissimam vestram filiam præterito die mercurij circa vesperam 7. mensis hujus currentis die ægrotare vidistis, morbo quidem, initio mortem non minitante, sed tamen paulatim vires, vegeto licet in corpore, ita imminuente, ut licet intervalla quæpiam, boni quidominantia intervenerint, tandem tamen vis morbi vicit ac ii. hujus hora 10. matutina finem vitæ intulit. Casus hic quidem est plane insperatus, Deo tamen placuit, proinde maximè id vobis potest esse solatio, quod filiam vestram dilectissimam non amisistis, sed in vitam æternam, quod omnes Dei auxilio tendimus præmiseritis. Vidistis enim filiam vestram carne & sanguine Christi sub Symbolis pane & vino in sacramento Eucharistiæ cibata. Cum gaudio percepistis, morbo paululum remittente, eandem librum precationis poscentem, seseq; dictis Biblicis ex concionibus publicis, quibus sæpe interfuit, observatis consolantem. Unde indubiè colligere potestis, illam non esse amisam, sed in
yitam

vitam æternam, omniũ ærumnarũ expertem præ-
missam. Solent parentes imprimis filiarum no-
mine, ne quid adversi ipsis contingat esse sollici-
ti, proinde instante obsidione, alijsq; imminenti-
bus pressuris, ad loca tutiora eadem mittere so-
lent. Supremus parens coelestis, qui quid nobis
conducat optime perspectum habet, videt nobis
adhuc imminere pericula. Voluit itaq; filiam ve-
stram tenerrimè à vobis ad amatam in locum tu-
tissimum transferre, & periculo subducere. Illud
non odij, sed amoris potius paterni esse indicium,
ipsimet fatebimini. Interim vos cives Academi-
ci ad contestandam vestram condolentiam fu-
neris deductionem ut exornetis rogamini. Quod
officium eò libentius præstabitis, quò frequentius
defunctæ nostræ parentem, virum candidum &
optimum ordinisq; nostri amantissimum, funera
sine discrimine nostra Academica, comitari ante-
hac vidimus. Facitè erga frequentiori comitatu,
ut gratos vos esse reapse probetis. Fiet verò con-
ventus in æde Jacobæa ad horam primam.

P. P. Rostoch. sub sigillo Universitatis

13. Aug. Anno 1639.

quod illa jam matura viro
fuerit, proinde optavistis ve
solum dilectissimæ vestræ,
spectationem denatæ filix
sed & vobis dilectus gener
ope & consilio, quod reliqu
tate transigere potuissetis:
placuisse, dum dilectissimam
terito die mercurij circa vesp
currentis die ægrotare vidit
initio mortem non minit
tim vires, vegeto licet in co
te, ut licet intervalla quæp
nantia intervenerint, tand
cit ac ii, hujus hora 10. matuti
Casus hic quidem est plane in
placuit, proinde maximè id
tio, quod filiam vestram dilec
ritis, sed in vitam æternam, qu
tendimus præmiseritis. Vi
stram carne & sanguine Chri
& vino in sacramento Eucha
gaudio percepistis, morbo p
candem librum precationis p
ctis Biblicis ex concionibus p
inter fuit, observatis consol
biè colligere potestis, illam ne

ubilis annis
um, qui non
omnem ex
us maritus,
isset, cujus
in vera pie
Deo aliter
filiam præ
ensis hujus
o quidem,
men paula
imminuen
quid omi
s morbi vi
itæ intulit
Deo tamen
st esse sola
non amise
Dei auxilio
in filiam ve
abolis pane
am, Cum
emittente,
se seq, di
nibus sæpe
nde indu
sam, sed in
yitam

